

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010490
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010490.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného F. V., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 11.06.2015, sp.zn. 2Pp/25/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného F. V., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného F. V. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, mu uloženého rozsudkom Okresného súdu Galanta z 26.11.2014, sp. zn. 29T/169/2014, právoplatným 26.11.2014, vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil len jednu z podmienok na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uvedených v § 66 odsek 1 Trestného zákona, ktorou je výkon polovice uloženého trestu, pričom nesplnil ani jednu z materiálnych podmienok na taký postup, pretože nepreukázal polepšenie správaním a plnením povinností, a súčasne nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V tejto súvislosti poukázal na hodnotenie odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, v ktorom uvedený trest vykonáva, a stanovisko tohto ústavu k žiadosti odsúdeného, podľa ktorého ústav neodporúča jeho podmienčné prepustenie vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko sociálneho zlyhania s poukazom na nadmerné užívanie alkoholických nápojov, absenciu trvalého zamestnania a slabé ekonomické a sociálne zázemie pred výkonom trestu. Z registra trestov vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru (13 záznamov) a prechádzajúce aj nepodmienené tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave a prevýchove, preto existuje vysoký predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy. K dosiahnutiu účelu trestu je preto potrebné, aby vykonal trest v pôvodne uloženej výmere. Prihliadol pritom aj na typ ústavu, v ktorom odsúdený trest vykonáva.

Proti tomuto uzneseniu podal ihned' po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne odôvodnil.

V písomnom odôvodnení sťažnosti požiadal o prehodnotenie napadnutého uznesenia. Má za to, že prokurátor bol v prejednávanej veci zaujatý, že tento bol prítomný aj na inom pojednávaní v jeho trestnej veci o jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Poukázal tiež na to, že počas výkonu trestu prišiel o mamu a musel užívať antidepresíva. Do svojej nápravy dal všetko a verí, že už nebude mať dočinenia so zákonom.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí nepochybil pri hodnotení splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za prečin, ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon polovice takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmiennečnom prepustení) bude viesť riadny život.

Ako vyplýva z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (v ktorom odsúdený trest aktuálne vykonáva), resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí, správanie odsúdeného od nástupu na výkon trestu síce je vo všeobecnosti hodnotené pozitívne z hľadiska dodržiavania ústavného poriadku a pokynov a príkazov nadriadených, avšak v oblasti resocializácie z nej nevyplývajú žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodit' zmenu v jeho hodnotovej orientácii a jeho aktívnu snahu o nápravu. V tejto súvislosti treba poznamenať, že hodnotenie podmienok (preukázanie polepšenia) pre podmiennečné prepustenie nemožno degradovať len na úroveň porovnávania dosiahnutých disciplinárnych odmien (ktorú odsúdený nedosiahol žiadnu) a trestov v režime výkonu trestu. Odsúdený pre to musí vyvinúť aktívnu snahu o nápravu najmä aj iniciatívnym zapájaním sa do výchovného programu zabezpečeného ústavom, prípadne aj účasťou na jeho kultúrnoosvetových aktivitách (o tieto odsúdený prejavuje sporadický záujem). Nepostačuje preto bez ďalšieho len pasívne prispôsobenie sa režimu výkonu trestu.

Neodporúčajúci záver uvedeného ústavu k žiadosti odsúdeného pritom korešponduje aj s trestnou minulosťou odsúdeného, ktorý sa dostal do rozporu s Trestným zákonom celkom v 13 prípadoch, keď sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru (najmä majetkového). Predchádzajúce odsúdenia a uložené (aj nepodmienečné) tresty odňatia slobody na neho zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, v dôsledku čoho existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy. Aj pokračovacej trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti vykonáva trest (prečin krádeže) sa dopustil 30.12.2013 a 08.01.2014, hoci z výkonu skoršieho trestu odňatia slobody (vo veci Okresného súdu Levice vedeného pod sp.zn. 3T/102/2008) bol podmienečne prepustený 12.10.2012 s určením skúšobnej doby na 4 roky. Okrem toho aj posudzovanej trestnej činnosti (krádeže) sa dopustil, hoci za obdobný čin bol v posledných 2 rokoch odsúdený a v poslednom roku priestupkovo postihnutý.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na taký postup uvedených v § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonáva (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Nadalej tak bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.